

Aktivt liv

med svær knogleskørhed

• *Personportræt*

Thorkild Bach fra Aalborg fik konstateret knogleskørhed som 47-årig. I dag - 18 år efter - har han fortsat en aktiv hverdag.

“Min sygehistorie begyndte i 1998. Efter 6 måneder med forkerte diagnoser og tilhørende uheldige behandlinger fik jeg stillet diagnosen knogleskørhed, hvilket var ret udsædvanligt dengang, hvor mange anså knogleskørhed som noget, der vedrørte ældre kvinder”, husker Thorkild Bach, der er uddannet ingeniør og tidligere fabrikschef, indtil han holdt op i 1998, hvor han kom galt af sted og mistede føringen efter et fald.

Thorkild fik oprindeligt ordineret Didronate men reagerede negativt på behandlingen og skiftede efter mindre end et år til Fosamax og senere til Alendronat, som han har taget lige siden.

“Mit forløb har været kompliceret. Jeg har alvorlig knogleskørhed i ryggen. I midten af 2000 fik jeg knust to ryghvirvler, som blev søgt stabiliseret – men utilstrækkeligt, fordi lægerne ikke var bevidste om graden af min knogleskørhed. Efterfølgende fysioterapibehandling brækkede igennem et halvt års tid ugentligt det op, som var vokset sammen i løbet af forgangne uge. Det

resulterede i, at jeg selv måtte skitsere et andet indgreb, og i slutningen af år 2000 fik jeg så erstattet to ryghvirvler med implantater. Herefter gik der nogle år, før jeg kunne gå igen”, fortæller Thorkild, der stadig i dag har mange smerter – ikke alene i ryggen, men variabelt rundt i forskellige dele af kroppen.

Tanden faldt ud

Om det skyldes knogleskørheden eller den medicinske behandling, ved Thorkild ikke, men lige siden 1999 har han jævnligt konsulteret tandlæge med smerter i kæberne. Og op til julen 2014, mens han spiste et stykke blødt brød, rev en tand sig pludselig løs og faldt ud.

“Jeg havde ganske vist lagt mærke til, at den sad lidt skævt, men den gjorde ikke ondt, så jeg havde ikke hæftet mig ved det. Da jeg spurgte tandlægen, hvad årsagen var, nævnte han ikke kæbenekrose, selvom jeg siden har erfaret, at det måske kan være det, der reelt var tale om.”
Tandlægen henviste til en kæbekirurg, som i løbet af 1,5 time fik

rettet op på Thorkilds tandsæt. Og selvom han ikke stoppede med at tage sin medicin op til operationen, helede såret fint.

Aktiv og engageret

Trods sine skavanker har Thorkild mange jern i ilden og en spændende hverdag.

“Det er vigtigt at holde sig i gang, og jeg kan lide at engagere mig. Jeg har fx været med til at lave den første sundhedspolitik her i Ålborg Kommune, hvor jeg sad med i styregruppen.

Jeg har været primus motor for udarbejdelse af vedtægter for kommunens Frivilligråd, og jeg deltager sammen med sygehusledelsen i patientsamarbejdet. Og så er jeg aktiv i danske handicaporganisationer”, fortsætter Thorkild, der sideløbende varetager ejerforening og ejerlav samt hjælper privatpersoner og virksomheder med patentansøgninger og andre opgaver.

“Der er ikke noget, jeg ikke kan bortset fra at love noget færdigt til en bestemt tid. Det vil altid afhænge af mit helbred.”